

ת"פ 45289/11/22 - מדינת ישראל ע"י נגד ראני טיאר ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 45289-11-22 מדינת ישראל נ' טיאר

כבוד השופט אלכס אחר	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מידד אזרזר

ראני טיאר ע"י ב"כ עוה"ד תאופיק ג'בארין

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות כדלהלן: **תקיפת סתם ע"י שניים או יותר** - עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 12.11.22 בשעה 21:00 לערך, הלך הנאשם יחד עם בני דודיו בקניון "מול זיכרון" כאשר לפתע הבחינו במ"ר (להלן: "מ") ובס"ע (להלן: "ס") הם המתלוננים, שוהים גם הם במתחם הקניון.

על רקע אירוע פלילי בין קרובי המשפחות של הנאשם ושל המתלוננים, תקפו הנאשם, בני דודיו ואחרים את המתלוננים. המאשימה הגישה תמונות ממצלמות האבטחה, שתיעדו את התגרה (**ת/2**) ובהן נצפה הנאשם מכה את המתלוננים יחד עם אחרים. במסגרת הקטטה חלקו של הנאשם תואר בכתב האישום כדלקמן:

- הנאשם קילל את מ' ולאחר מכן תקף אותו בכך שדרך עליו מספר פעמים והיכה אותו בצוואתו, יחד עם בני דודיו ואחרים.

- הנאשם תקף (יחד עם אחרים) את ס' בכך שהיכה אותו בתוך חנות "סופר פארם" במתחם הקניון, במכות אגרופ ובבעיטות עד שס' הצליח להימלט.

3. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ושל האחרים שבוצעו בצוואתו, בהתאם לתיעוד הרפואי שהוגש וסומן (**ת/1**), נגרמו חבלות גוף למתלוננים, בגינן הובהלו לקבלת טיפול בבית החולים "הלל יפה" בחדרה. ס' נבדק ואובחן כסובל מסימני חבלה שטחיים בפנים ובקרקפת, המטומה טרייה במצח מצד שמאל, סימני חבלה בעין ימין, רגישות קלה במישוש הבטן ורגישות מעל עמ"ש תחתון. מ' טופל בבית החולים, בעיקר

בפצעי הדקירה מהם סבל עקב הקטטה (נדקר בסכין בקטטה על ידי אחר).

4. ביום 19.12.22 הורשע הנאשם על סמך הודאתו באמור בכתב האישום המתוקן (ללא הסכמה עונשית), ונעתרתי לבקשת הסניגור כי בטרם ייגזר עונשו יופנה הנאשם לשירות המבחן למבוגרים לצורך הגשת תסקיר בעניינו.

תסקיר הנאשם

5. הנאשם, בן 19, התגורר ערב האירוע בבית הוריו ביישוב ג'אסר-א-זרקא ומאז מעורבותו באירוע שוהה בתנאי מעצר בית, בבית דודתו בחדרה. הנאשם הוא הבן האמצעי, אביו ואמו אינם עובדים בשל בעיות בריאותיות, בשל קושי כלכלי בבית הנאשם ואחותו סייעו בפרנסת המשפחה. הנאשם סיים 9 שנ"ל ולאחר מכן בסיום כיתה ט', החל לעבוד בעבודות מזדמנות של איטום גגות. טרם מעצרו עבד במפעל בתחום הבשר בעמק חפר.

הנאשם נעדר עבר פלילי ואין כנגדו תיקים פתוחים.

הנאשם נטל אחריות חלקית, שלל כי תקף את המתלוננים, לדבריו התערב בקטטה מאוחר יותר כדי להגן על בן דודו.

בנוסף, צוין כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה ובמידה ותהיה התנהגות כזו, חומרתה אף תהיה בינונית. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וגם שירות המבחן התרשם כי קיים בו קושי לערוך התבוננות מעמיקה וביקורתית בדפוסי חשיבתו והתנהגותו **ועל כן לא המליץ על המלצה טיפולית בעניינו.**

שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית שתחדד לו את חומרת מעשיו ונכתב כי במידה ויוטל עליו רכיב ענישה של מאסר, מומלץ כי העונש ירוצה בדרך של ביצוע עבודות שירות ברף הגבוה, בהתחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי ועל מנת לא לחשוף אותו לגורמים עבריינים בכלא. כמו כן הומלץ להטיל מאסר על תנאי שיהווה גבול ברור ומוחשי להישנות התנהגות דומה, תשלום פיצוי למתלוננים וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

6. בדיון ביום 19.4.23 ביקש הסניגור כי בטרם יישמעו הטיעונים לעונש יופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, המאשימה לא התנגדה אך הביעה עמדתה על ענישה בדרך של מאסר בפועל. לנוכח ההסכמה הדיונית, נעתרתי לבקשת הסניגור והוריתי על פתיחת "חלון איוורור" לנאשם ממעצר הבית בו הוא מצוי, בין השעות 12:00 ל- 15:00 עם ליווי ופיקוח בעיר חדרה. כמו כן הנאשם הופנה לממונה לעבודות שירות לצורך עריכת חוות דעת בעניינו.

ביום 9.5.23 נערכה חוות דעת הממונה לעבודות שירות בעניינו של הנאשם לפיה, הוא נמצא מתאים לריצו

טיעוני הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** חזרה על האמור בכתב האישום והדגישה את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שהינם הגנה על שלמות גופם וחיייהם של המתלוננים ושל מבקרי הקניון. עוד טענה כי ערך זה נפגע ביתר שאת, שעה שהנאשם תקף בצוותא לעיני עוברים ושבים בקניון הומה אדם. ב"כ המאשימה הפנתה לנזקיהם הגופניים של המתלוננים.

ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם לא נטל אחריות מלאה, צמצם את חלקו ואת מעורבותו ואת העובדה כי נמצא לא מתאים להתערבות טיפולית.

לעמדת המאשימה, **מתחם הענישה ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והיא הפנתה לפסיקה מטעמה.

באשר לגזירת עונשו, ב"כ המאשימה ציינה כי אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי אולם, לצד שיקול זה יש לשיקול את העובדה כי מדובר בתופעת אלימות אשר הפכה למכת מדינה, ואת העובדה כי הנאשם תרם לחבלות הגופניות של המתלוננים.

על כן, לשיטתה, יש להטיל עליו ענישה ברף הנמוך של המתחם, **היינו 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.**

8. **מנגד, בפתח טיעונו לעונש, הדגיש ב"כ הנאשם** כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלבנטית לא מבחינת עושה העבירה ולא מבחינת מהות העבירות המתוארות במקרים שאליו הופנה בית המשפט.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם צעיר בן 19, ללא עבר פלילי אשר פעל בשיקול דעת מוטעה ובפיזיות ללא מחשבה עת הצטרף לקטטה רבת המשתתפים. אירוע שלא היה מתוכנן ולא יזום והחל לאחר התגרות של שני הצדדים, אלה באלה ולאחר שהבחין כי בני דודיו הקטינים מותקפים ונחבלים.

ב"כ הנאשם ציין כי חבלותיו של ס' היו שטחיות ומעשי הנאשם לא תרמו לחבלותיו של מ' ולכן אין לייחס לו כל גרימת חבלות למ'.

הנאשם הבין את חומרת מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לאחר האירוע אביו של הנאשם פנה למתלוננים לצורך סולחה ומאז היחסים בין המשפחות חזרו כפי שהיו עובר לאירוע התקיפה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נעצר ל-11 ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא בחדרה מיום 22.11.2022 ועד ליום זה, תקופה של 6 חודשים שבמהלכה לא הפר את תנאי השחרור ואת אמון בית המשפט.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מטעמו וטען כי בנסיבות מקרה זה **מתחם הענישה הראוי נע בין עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר.**

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק בחודשים בהם שהה הנאשם במעצר בית מלא ובענישה הצופה פני עתיד **ולחילופין להשית על הנאשם עבודות שירות לתקופה קצרה.**

הנאשם עצמו אמר בדיון: **"אני מתחרט. מצטער על מה שהיה. זה לא יחזור על עצמו. הייתה גם סולחה".**

דיון והכרעה

9. תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

10. לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. כפי המתואר בכתב האישום, העבירה נעשתה על רקע סכסוך בין משפחת הנאשם ומשפחת המתלוננים. הנאשם לקח חלק פעיל בתגרה המונית ובעוד מ' שרוי על הקרקע, הנאשם דרך עליו עם אחרים מספר פעמים. הנאשם חבל בס', באופן שאחז בו מהאגן בעוד אחרים מכים בו באגרופים ולאחר מכן הצטרף ותקף אותו יחד עם אחרים בבעיטות והכול בתוך חנות במתחם לעיני העוברים והשבים.

12. לעומת זאת מדובר באירוע לא מתוכנן, אשר הנאשם לא לקח חלק מרכזי בו אלא השתתף בתגרה עם בני משפחתו, כאשר כיום ניתן קשר עמם ואף נעשתה סולחה בין שתי המשפחות.

13. הערכים המוגנים בעבירות אלימות כלפי אדם הינם הגנה על שלמות גופו וביטחונו האישי של אדם, על

בריאותו ושלוותו, על הביטחון האישי של כל פרט ופרט ועל הסדר הציבורי ושלומו הציבור בכלל.

14. במקרה הנדון, הפגיעה בערכים אלו היא ממשית, הנאשם הכה את המתלוננים ביחד עם אחרים והמתלוננים נזקקו לטיפול רפואי עקב כך. הנאשם תקף את המתלוננים לעיני עוברים ושבים במתחם קניון ולא חדל ממעשיו גם כאשר רדף אחרי הנפגע ס' לתוך חנות סופר פארם, שם יחד עם אחרים הלם בו את אגרופיו.

15. בע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר: **"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".**

16. הצדדים הגישו פסיקה מטעמם המצדיקה לשיטתם קביעת מתחמי ענישה כדלהלן:

המאשימה הגישה פסיקה כדלקמן:

רע"פ 266/18 פלוני נ' מ"י (החלטה מיום 13.2.18) - שם הורשעו המבקשים בקשירת קשר לפשע ותקיפה וחבלה ממשית בצוותא. אולם נסיבות מקרה זה חמורות מהמקרה בעניינו, שם המבקשים היכו באלה קטין בראשו ובידו מבלי התגרות מצדו, לעובדה כי שם היה תכנון מקדים למעשה העבירה, לאכזריותם של המבקשים שלווה בביצוע העבירה ולנזק שנגרם למתלונן. מתים הענישה שנקבע שם 10 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

רע"פ 7734/12 טימור מגידוב נ' מ"י (החלט המיום 28.10.12) - שם הורשעו המבקשים בעבירת תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, שם תקף המבקש שני מתלוננים באמצעות אגרופיו ושבירי בקבוק במסעדה עד כדי הזדקקותם לטיפול רפואי. בתסקיר נקבעה המלצה לענישה בדרך של עבודות שירות אולם בית המשפט גזר על המבקש 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 11018-04-14 מ"י נ' פדילה ואח' (החלטה מיום 8.1.17) - שם המבקשים היכו את הנאשם באמצעות קרש ומוט ברזל עד לגרימת חתכים בפניו ובגפיו של המתלונן. למבקשים שם היו הרשעות קודמות והם ריצו עונשי מאסר ארוכים. מתחם הענישה נקבע בין 8 ל- 16 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 35319-05-16 מ"י נ' אברמוב (החלט המיום 1.1.18) - שם הורשו הנאשמים בכך שהיכו באמצעות כיסא, אגרופים ובעיטות את המתלונן עד כדי גרימת נזקי גוף. מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי אשר נגזרו עליהם עונשי מאסר בפועל.

17. עיון בפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה מלמדת על נסיבות חמורות יותר מהמקרה דנן, בהם לנאשמים היו

חלק עיקרי ומרכזי, חלקם אף עסקו בתכנון מוקדם וכולם תקפו גם באמצעות חפצים, ולמתלוננים נגרמו נזקי גוף חמורים. על כן סבורני כי מדובר במתחמי ענישה חמורים יותר ממתחם הענישה שיש לקבוע במקרה דנן.

18. ההגנה הגישה פסיקה מטעמה:

ת"פ 14181-12-14 מ"י נ' ג'אברין (החלטה מיום 7.6.16)- שם הורשעו הנאשמים בתקיפת המתלונן בצוואתא, על רקע סכסוך לגבי זכויות במקרקעין, בעבירת תקיפה הגורמת לחבלה של ממש. מדובר היה בנאשמים צעירים, ללא עבר פלילי. לאחר מכן היה הסדר סולחה וכמו כן התקבל הסדר טיעון ביחס לכל הנאשמים שכלל מאסרים על תנאי, צו של"צ וענישה נלווית.

ת"פ 3242-07-11 מ"י נ' שמעון חן ואח' (החלטה מיום 1.11.12)- שם הורשעו הנאשמים בגין תקיפה באמצעות אבן כאשר המתלונן איבד הכרה ופונה עם שבר באף לבית החולים. בית המשפט קבע כי מדובר היה באירוע ספונטני, כאשר הנאשם ניהל אורח החיים נורמטיבי, חיי משפחה ואף התנדב שנים לטובת נוער במצוקה, הביע חרטה כנה, ואף המתלונן ביקש להקל בעונשו של הנאשם. הנאשם פיצה את המתלונן בסך של 40,000 ₪ וחתם עמו על הסדר פיצוי. לגבי הנאשם השני, חלקו היה קטן והוא לא היכה את המתלונן ועל כן בית המשפט גזר על הנאשם העיקרי עבודות שירות ואילו על הנאשם המשני מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

עפ"ג 39953-11-13 סבח ואח' נ' מ"י (החלטה מיום 23.1.14)- שם המערערים היכו את המתלוננים, כיבו סיגריות, הלמו באגרופים, תקפו בשברי בקבוק זכוכית וגרמו למתלוננים חבלות של ממש. הנאשמים היו צעירים, ללא עבר פלילי, הביעו חרטה מלאה והשתתפו בהליכים טיפוליים. בית המשפט הקל בעונשם וגזר עליהם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ת"פ 70475-11-21 מ"י נ' אבו גנימה ואח' (החלטה מיום 30.3.23)- שם הנאשמים היכו את המתלונן וגרמו לו לחבלות גוף שכללו שברים בפניו וחתכים. מתחם הענישה שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ל- 24 חודשי מאסר בפועל (ביחס לעבירה החמורה יותר שם) כאשר בית המשפט גזר כי הנאשמים ירצו את עונשם בדרך של עבודות שירות.

19. בהתאם להלכה הנוהגת, מתחמי הענישה בעבירות של תקיפה בצוואתא, נעים בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד למאסרים בפועל:

רע"פ 310/18 אשורוב נ' מדינת ישראל (11.2.2018); במקרה זה קבע בית המשפט משפט השלום, כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, מתחם אשר אושר בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

רע"פ 7592/14 אושרי שמעוני נ' מדינת ישראל (11.11.2014), במקרה זה, הנאשם תקף בצוואתא את המתלונן בהיותם במקום בילוי. בית המשפט העליון אישר את קביעת בית המשפט המחוזי, לעניין העונש שהוטל על הנאשם, 5 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות בתוך שלוש שנים מיום שחרורו, ופיצוי למתלונן בסך של 6,000 ₪.

ת"פ (נצרת) 71369-12-18 **מדינת ישראל נ' זייד שתייני** (החלטה מיום 9.12.19) נע בין מאסר של מס' חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי לנפגע העבירה.

ת"פ (טבריה) 4135-07-14 **מדינת ישראל נ' רימון הייב** (החלטה מיום 15.12.15) נגזר על נאשם 1 שם 12 חודשי מאסר על תנאי, שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות.

ת"פ (חיפה) 23550-04-14 **מדינת ישראל נ' סעיד ח'טיב** (החלטה מיום 3.6.15) לגבי הנאשם 1 נגזר מתחם ענישה שנע בין 6 חודשים מאסר בפועל, שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

20. מכל האמור אני סבור כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין 6 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

21. הנזק שגרם הנאשם למתלוננים איננו עניין של מה בכך ובקלות יכול היה להיגרם להם נזק חמור בהרבה, מנגד, הנאשם בן 19, ללא עבר פלילי, אזקוף לזכותו את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך עדותם של העדים, חסך זמן שיפוטי יקר.

מצאתי גם לתת משקל לעובדה כי נמצא מתאים לעבודות שירות במשטרת זיכרון יעקב את העובדה שהוא מסייע להוריו שאינם בקו הבריאות ואינם עובדים בכלכלת הבית.

כך גם, מצאתי לנכון לתת משקל לכך שהנאשם נתון במעצר בית כשישה חודשים, תקופה בה לא הפר את תנאי המעצר וכי נותק הקשר בינו לבין בני דודיו אשר עמם עבר את העבירה.

לאור האמור, אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם **ברף מעט מעל הקצה התחתון של מתחם הענישה**, לצד ענישה הצופה פני עתיד וחיובו בפיצוי המתלוננים.

22. מכל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

- מאסר למשך 8 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות בתחנת משטרת זיכרון יעקב. הנאשם יתייב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות במועד שייקבע עבורו ע"י הממונה על עבודות השירות וזאת לאור העובדה שהמועד הנקוב בחו"ד חלף לו זה מכבר.

- מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.

- פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן 1 ופיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן 2, אשר ישולמו ב-5 תשלומים

חודשיים, שווים ורצופים, התשלומים יבוצעו לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מיום 10.10.2023, ומדי 10 לכל חודש שלאחר מכן וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- o בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- o מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
- o במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.